

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE : “*Sota les llambordes, un jardí*”

Carme Barbany

EL PROJECTE CAMINS CREUATS

El projecte “**CAMINS CREUATS**”, que sorgeix de l'Ajuntament de Granollers consisteix en l'encàrrec a cinc escriptors granollerins de quatre relats històrics ambientats a Granollers. Cadascun d'ells ha tingut l'assessorament d'un historiador especialista en els períodes objecte de cada ficció. Els autors i autores són Lambert Botey i Berta Ventura; Mar Tomàs, Carme Barbany i Esteve Plantada, que han tingut el suport dels especialistes Albert Camps, Joan Nadal, Josep Lloret i Josep Castillo, respectivament. La coordinació dels quatre equips l'ha feta el també escriptor, Santi Montagud.

El primer dels volums, “Les cendres del silenci”, està ambientat durant el bombardeig de l'any 1938, durant la Guerra Civil Espanyola. Els altres volums es contextualitzen en la segona meitat del segle XIX, en la Revolució Industrial; la dècada de 1960, durant l'onada migratòria; i al segle XV, en la Baixa Edat Mitjana, en l'episodi de la mort del conestable de Portugal.

En paral·lel a la publicació, s'han creat uns grups de treball per confeccionar propostes didàctiques que aprofitin les possibilitats pedagògiques d'aquest material per als estudiants de secundària i batxillerat

La col·lecció "Camins Creuats", està inclosa en la nova línia de novel·la "Marcòlic", d'Editorial Alpina, creada fa ben pocs anys i referma la idea que té l'editorial de tenir un cert component social, de país, de servei. Són un tipus de llibres amb els quals l'editorial no es marca una expectativa de venda molt alta, tot i que confia que aniran bé, sobretot en la funció pedagògica que faran a les escoles.

CARME BARBANY TRIADÚ

La novel·la ***Sota les llambordes, un jardí*** ens condueix a finals dels anys seixanta, on dues generacions de dones conviuen amb harmonia, les que van patir la guerra civil i amaguen moltes tristeses i horrors d'aquells dies i la generació de dones joves, que senten a parlar de la guerra cada dia però que no l'han viscuda i elles són dones curioses, que volen saber què va passar i alhora volen un món millor.

Carme Barbany, l'autora, ens presentarà una història sobre vivències i somnis compartits que, sota l'aparent senzillesa, amaga profunds temes vitals.

La novel·la ens porta a un passat prou recent -a mitjans dels anys seixanta, ara fa mig segle-, que normalment queda amagat. Una història d'entretemps, molt adequada per explicar com eren les pors dels que visqueren la postguerra, i quines eren les esperances i les il·lusions de tota una generació que va néixer ja dins de la foscor, i buscava sovint la llum amb fórmules i fortuna diverses. Però també un retrat precís de com s'imposa el poder opressor -sigui nacional, social o de gènere- amb prepotència, però també amb subtileza, fins que acaba fent servir la força.

La Carme excel·leix en el camp de definir els perfils psicològics dels personatges. De fet, la Carme és una mestra dels sentiments, especialment dels joves, amb les seves frustracions i expectatives. I això queda en evidència al llarg de tota la novel·la on, a partir dels diàlegs i converses, tots i cadascun dels personatges van quedant retratat per dins.

Però la Carme també domina molt bé el ritme de la història, que comença accelerada, com ho fou la repressió de postguerra. Segueix amb lentitud i parsimònia, com ho foren tots els anys de dictadura, i s'accelera -i de quina manera - quan s'arriba cap al final de la història, com correspon als esforços del jovent per canviar les coses el maig del 68. Perquè, com bé diu, *la venjança se serveix freda. El període d'incubació de la venjança no té un límit definit.*

També és una novel·la de dones, que intenten sobreposar-se al mascle imbècil. *La història era més complicada del que semblava. Que el passat, quan fa mal, sembla oblidat però va tornant moltes vegades, com tornen les onades.* Però també de dones amb la capacitat per mantenir viu un jardí a les eixides de les cases, a resguard de la grisor de les llambordes.

I és que l'ambientació de la història és d'allò més acurada. Amb un itinerari per carrers, racons i botigues granollerines, fent un plànol detallat del Granollers dels seixanta. A més, el *pessic de flaire del passat* ens el mostra amb un poti-poti de records, ben variats. I amb un llistat llarg de personatges del moment. I amb una banda sonora digna de la millor sala de música del moment.

Tot això, amb un llenguatge fresc, que no deixar d'utilitzar totes les expressions de l'època, amb un català molt més ric que el que fan servir els joves d'avui.